

Պարույր Սևակ

Հայրենիք

Քեզնով երդվելիս
Ձեռքրս դնում եմ իմ սրտի վրա՝
Մեղմելո՛ւ նման,
Որ... հանկարծակի չպայթի դողից...
Ինձնով երդվելիս
Ափրս դնում եմ քո մի ափ հողին,
Ինչպես իմ նախնիք՝ Սուրբ Գրքին իրենց...
Եվ զո՛ւր, իզուր եմ մեզ ուսուցանել,
Թե յուղոտ մատով Սուրբ Գիրք չեն թերթում:
Ա՛խ, ի՛նչ ժողովուրդ, Գի՛րք ժողովողի,
Սուրբ Գիրք... ծամո՛ւմ եմ... յուղոտ բերանո՛վ՝
Քո լավաշիդ պես,
Նշխարիդ նման...
Եվ աջից նայում՝
Տեսնում եմ հրդեհ,
Ձախից եմ նայում՝
Տեսնում եմ մոխիր:
Ի՛նչ է. քե՞զ տրվեց կրակը կրթել
Ու դաստիարակել մի ամբողջ նախիր...
Ճակատագրի բերումով դաժան
Ճակատըդ հիմա՝ փոքրի՛ց էլ փոքրիկ,

Մինչդեռ ճակատիդ գիրը՝ մեծից մե՛ծ:

Իսկ ո՞վ է դրա ընթերցողն, ո՞ր է...

11.XI.1963թ. 22.III.1967թ.

Երևան Արզնի